

Πόσον ζημιώνεται ο άνθρωπος, όταν δεν είναι τέκνον Θεού και

[Γέροντ Φιλοθείτης-Αριζονίτης /](#)

Πόσον ζημιώνεται ο

άνθρωπος, όταν δεν σκέπτεται πως παιδεύεται ως τέκνον Θεού και έχει λησμοσύνην της υιότητος! Απόλυτον καθήκον και απαραίτητον επιβάλλει η αγάπη των γνησίων γονέων, να ασκήσουν επί των ιδίων τέκνων την παιδείαν. Εφ' όσον λοιπόν ο Θεός είναι πατέρας μας, παιδεύει τα ίδια Του τέκνα προς παιδαγωγικήν μόρφωσιν, ίνα μεταλάβουν της αγιότητος Αυτού. «Υιέ μου μη ολιγώρει παιδείας

Κυρίου, μηδέ εκλύου υπ' αυτού ελεγχόμενος» (Παροιμίας 3,11).

Η λησμοσύνη λοιπόν των Χριστιανών επί του ιδίου αυτών Πατρός, του Θεού, είναι μέγα κακόν, διότι, όταν η πατρική ράβδος τους κτυπήσει (πόνος, θλίψεις, πειρασμοί, κ.λ.π.), απελπίζονται, τους κυριεύουν μύριοι λογισμοί και η παιδεία των γίνεται λίαν επίμοχθος χωρίς καμμίαν παράκλησιν.

Πόσον ωραία, μας λέγει ο Απόστολος Παύλος: « Εκλέλησθε, λέγει, της παρακλήσεως, ήτις υμίν ως υιοίς διαλέγεται» (Εβρ. 12,5), ελησμονήσαμεν, λέγει, την παρήγορον συμβουλήν, ότι ως παιδιά Του ο Θεός διαλέγεται προς ημάς. Είναι αναπόφευκτος η παιδεία Κυρίου προς τα ίδια Του παιδιά, τα οποία Αυτός γνωρίζει. Ο Θεός δεν χαρίζει, ο Θεός υπό νοσηράς αγάπης-την οποίαν πολλοί ανόητοι γονείς ασκούν επί των ιδίων των τέκνων και η οποία νοσηρά αγάπη κατόπιν θα επιφέρη εις τα αγαπώμενα την καταστροφήν των και την αιώνιον κόλασίν των-δεν κλέπτεται, ως απαθής και άγιος, ούτως ώστε, δια να μη λυπήση τα αγαπώμενα τέκνα Του, να παραβλέψη τας παρεκτροπάς των και την αμορφωσύνην των. Όχι μύρια όχι! Είναι Θεός έχων γνησίαν αγάπην προς τα παιδιά Του, θα τα παιδεύση, θα τα νουθετήση, θα δεσμεύση την ελευθερίαν των και θα τα επιπλήξη κατά διαφόρους τρόπους, δια να μορφώση τους κακούς χαρακτήρας προς τους ιδίους Του αγίους χαρακτήρας προς δόξαν και έπαινον εν Χριστώ Ιησού.

Και ο Χριστός, όταν ήτο επί της γης, Τέκνον ηγαπημένον του Πατρός, εξησκήθη εις την παιδείαν Κυρίου, όχι, ότι είχε χρείαν ο αναμάρτητος Θεός, αλλά προς σωτηρίαν του ανθρώπου και προς ημετέραν νουθεσίαν και παράδειγμα, ίνα ακολουθήσωμεν τοις ίχνεσιν Αυτού, « ει δυνατόν εστι παρελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο, ουχ ως εγώ θέλω, αλλ' ως Συ, γεννηθήτω το θέλημά Σου» (Ματθ. 26,39).

Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας

Πατρικαι Νουθεσίαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β´

Περί θλίψεων, πόνων και κόπων.

Πηγή: elderephraimarizona.blogspot.ca